

Příloha 5

Příběh Jak pejska bolel zoubek

Jak se to mohlo stát? Z pejska se stal najednou velký mlsálek. Nechtěl jíst mrkev ani jinou zeleninu, chleba s kůrkami mu byl moc tvrdý, o mlíčku říkal, že je jen pro kočky a tvaroh a sýry se mu prý už přejedly. Zato pořád slídl, kde děti poztrácely bonbóny, hlavně karamely nebo kde jim upadl kus dortu. Večer počkal, až kočička usne a vytahoval bonbóny zpod polštáře a cumlal a cumlal. Zoubky si však potom nevyčistil, protože byl líný. Zbytky sladkostí v jeho teplé puse zkvasily přes noc a ty pomalu rozežíraly jeho zdravé zuby.

Jednou kousl pejsek na kost a ulomil se mu kus vykotlaného zubu. Vyskočil, chytil se packama za hlavu a začal naříkat: „*Au, au, to to bolí! Pomož, kočička!*“

„*Ach, pejsku, zubům já nerozumím, půjdeme k doktoru Medvědovi. Ten ti pomůže.*“

„*A jak mi pomůže?*“ ptal se pejsek.

„*Zoubek ti vyčistí, zalepí díru včelím voskem a bude po bolesti*“ – řekla kočička.

Ale pejsek byl nerozumný a bál se. Prý se nejdřív poradí s kmotrem ježkem.

„*Ježku, ježku, zoubek bolí, porad*“ volal pejsek, když ho v lese našel.

„*Zabal si hlavu hodně nahřátým šátkem*“ poradil mu, „*ale lépe ti pomůže doktor.*“

Udělali podle rady kmotra ježka. Zoubek opravdu přestal bolet. Když však chtěl pejsek spát, začala bolest znovu.

„*Pojď, pejsku, přece jen půjdeme k doktorovi,*“ naléhala kočička. Ale pejsek, že se ještě poradí s kmotrou žábou, ta zná léčivé byliny, a přece musí být bylina i na nemocný zoubek, ne?

Ráno běžel k rybníku. „*Žabko, žabičko, zoubek bolí, porad*.“ Kmotra žába, která se zrovna koupala, vyskočila a natrhala voňavé šalvěje.

„*Ať ti kočička uvaří z těchto bylinek hodně teplý čaj a tím si vyplachuj pusu kolem bolavého zoubku. Někdy to pomůže, ale lépe poradí doktor.*“ Žbluň a byla zase ve vodě. Pejsek kloktal teplou šalvějí, až byl celý umořený. Zoubek přestal bolet, ale když se však chtěl najíst, začalo to znovu. A on měl takový velký hlad!

Až jednou v noci naskočila pejskovi na tváři velikánská boule. Byl rozpálený, kočička mu naměřila vysokou teplotu. Pak pejska vzala za pacičku a šli k doktorovi. Pejsek už neodporoval, hlavička se mu klepala bolestí a horečkou. Došli k doupěti doktora medvěda, kde měl ordinaci a kočička zaškrábala na dveře.

„*Kdo mě to budí?*“ zabručel medvěd, „*zas jeden nepořádník! Proč jsi, pejsku, nepřišel dřív?*“

„*Nemohla jsem ho sem dostat, nevěřil, že doktor pomáhá od bolesti, pomoz mu, prosím*“ žadonila kočička.

„*Kdybys přišel dřív, mohl jsem ti zoubek ještě zachránit, takhle už ho musím vytrhnout.*“

Doktor vzal kleštičky a zoubek vytáhnul. Pejskovi se za chvíli ulevilo, poděkoval medvědovi a šli domů dospat noc.

Od té doby jedl pejsek všechno, co je pro zoubky zdravé, nemlsal a hlavně si čistil zoubky. S kočičkou chodil pravidelně na kontrolu. Doktor spraví každou malou díрку v zubu bez bolesti. To je přece lepší, než mít zkažené zuby!